

[Effersøe.]

til Fremme, idet jeg udtaler Forventningen om, at Lovforslaget vil blive vedtaget af Rigsdagen i indeværende Samling.

Jeg henleder dog den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der øjensynlig ved Fejltryk er indløbet to Fejl i Lovforslaget, hvilke jeg anmoder den højtærede Minister om at foranledige rettet ved Ændringsforslag til anden Behandling. Sidste Stykke af § 18 om Fredning af visse Fugle er nemlig bortfaldet, og i § 27, 1ste Stykke, 8de Linie, staar der § 17 i Stedet for § 18.

Josiassen: Som allerede anført af den ærede Ordfører for Venstre (Effersøe) er det foreliggende Lovforslag et Produkt af den færøske Landbokommissions Arbejde fra 1908—11. Det er ret naturligt, at man bestreber sig for at faa en Revision af Lovgivningen deroppe, saa meget mere som den Lov, der for Øjeblikket er gældende for Færøerne paa dette Omraade, er ca. 30 Aar gammel, idet den stammer fra 1897. I det foreliggende Lovforslag findes jo ret skrappe Bestemmelser, ikke alene med Hensyn til Fangstmetoderne, men ogsaa med Hensyn til Fredning af Vildtet, derunder ogsaa af Yngel og Æg, ret skrappe Bestemmelser, men maaske ikke for skrappe under Hensyn til, at Jagten deroppe jo ikke er en ren Lyst, men et naturligt Led i Erhvervslevet, og jeg forstaar meget godt, at man ved Loven maa værne om det, man har af den Art.

Der er imidlertid et Spørgsmaal, som ikke staar mig helt klart. Det angaar § 16, der efter mine Begreber er en ny Paragraf. Den findes ikke i den nugældende Lov fra 1897, og den findes heller ikke, saa vidt jeg har kunnet se, i Landbokommissionens Betænkning. Denne Paragraf lyder saaledes:

„Jagt og Fuglefangst skal være forbudt paa Søn- og Helligdage. Det skal være forbudt Personer under 16 Aar paa egen Haand at drive Jagt.“

Det sidste forstaar jeg; men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, af hvilken Grund man gaar til at forbyde Jagt paa Søn- og Helligdage. Saa vidt jeg ved, bestaar der ikke et saadant Forbud herhjemme, og da Jagt er et naturligt Led i Erhvervslevet paa Færøerne, vil jeg gerne spørge, om Forbudsbestemmelsen ikke kan virke hindrende for Befolkningen, i hvert Fald for en Del af Befolkningen. Det er et Spørgsmaal, som jeg gerne vil have besvaret.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget

til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Godskesen: Ja, jeg maa bekende, at jeg forstaar mig overmaade lidt paa Jagt, endnu mindre paa Fuglefangst og aldeles ikke paa Jagt og Fuglefangst paa Færøerne. Jeg anser mig derfor for udelukket fra at komme ind paa en Gennemgang og Kritik af Lovforslagets hele tekniske Indhold; jeg maa i saa Henseende stole paa den højtærede Minister og paa det ærede Medlem for 7de Kreds. Jeg vil kun tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om en Bestemmelse, som ligger udenfor det tekniske Indhold. Jeg sigter til Bestemmelsen i § 20, 1ste Stykke, hvor det hedder, at

„Forandring i de i dette Kapitel fastsatte Fredningsregler kan gøres ved kongelig Anordning efter Indstilling af Lagtinget.“

Dette er noget nyt. Vi kender ganske vist andetsteds Bestemmelser om, at Fredningsregler kan lempes lidt; det siges i den gældende Jagtlov for Færøerne af 23. April 1897 § 16 (jfr. § 15), at det ved kongelig Anordning kan bestemmes, at der skal opstilles Fredningsregler for nye, nyttige Vildtarter, som maatte blive indført paa Færøerne, og i den Jagtlov, som gælder hernede, Loven af 30. Juni 1922 § 20, findes der Hjemmel for Landbrugsministeriet til at fastsætte Regler paa visse bestemte Omraader, navnlig saaledes, at de i Loven fastsatte Fredningstider indenfor et Tidsrum af 3 Aar kan forlænges, naar det findes nødvendigt. Men det, der her nævnes, er noget ganske andet. Der gives her en almindelig Beføjelse for Kongen og Lagtinget til gennem kongelig Anordning at forandre Lovforslagets Fredningsregler i alle Retninger. Det vil altsaa — om Lovforslaget bliver til Lov — kunne bestemmes, at der slet ingen Fredningsregler skal være, at man kan skyde og fange alle mulige Dyr; det kan ogsaa bestemmes, at alle mulige Dyr, selv Rotter og Mus, skal fredes, og der kan naturligvis endnu mere blive Tale om at pille ud og sige, at der skal fredes ganske andre Dyr end dem, der nu søges fredet, medens derimod de, der omtales i Lovforslaget, ikke skal fredes.

Jeg kan ikke anse det for rigtigt at give den Slags Bestemmelser. Jeg har nys i det høje Ting haft Lejlighed til at udtale mig om det efter min Mening konstitutionelt urigtige i at give en almindelig Adgang til ved Anordning at forandre en gældende Lov. Jeg sigter til den Forhandling, som fandt Sted her om Lovforslaget angaaende